

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2392/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене "Војвођанске банке" а.д. из Новог Сада, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 151/19 од 05.02.2019. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 151/19 од 05.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 151/19 од 05.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врбасу П 187/18 од 15.10.2018. године, утврђено је да је ништава одредба члана 5. тачка 1. Уговора о готовинском кредиту, без валутне клаузуле ЦЛ .. (која се односи на трошкове обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење), па је тужена обавезана да тужиљи исплати 8.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.06.2018. године до исплате, као и обрачунату законску камату од 3.536,73 динара. Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове поступка од 41.300,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 151/19 од 05.02.2019. године, делимично је усвојена жалба тужиље и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужена обавезана да тужиљи поред износа од 41.300,00 динара, исплати још 12.000,00 динара, на начин и под условима као у првостепеној одлуци, док је у преосталом побијајућем усвајајућем, а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена, а жалбе странака одбијене. Одбијен је захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговорне одредбе о трошковима обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење и исплате износа од 8.000,00 динара, поднета је 26.01.2018. године. У тужби је означена вредност предмета спора износом од 8.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић